

У Радио телевизији Војводине смењени су директор програма и [седам](#) ([или по другим изворима чак четрнаест](#)) уредника информативног програма. Уз то, оставке су поднели директор РТВ и уредница Првог програма телевизије.

Да ли је то добро или лоше за Србију? Да ли је то добро или лоше за демократију у нашем друштву?

Опозиција једногласно сматра да је то лоше. То кажу и [Бојан Пајтић](#) и [Санда Рашковић Ивић](#) . Њихов главни аргумент је да иза тих смена стоји Александар Вучић. А он по правилу, мисле они, изневерава демократију и националне интересе.

Вучић пак каже да нема ништа са чистком у РТВ. „ [То је ствар Управног одбора](#) “, брани се он.

Неће бити да је баш тако. Смене у РТВ започео је нови УО РТВ који је конституисан четири дана пред изборе, а са смењивањима је отпочео већ десетак дана по затварању бирачких кутија.

Треба знати да Управни одбор РТВ именује [РЕМ](#) , а њега бира Скупштина Србије. Ко има већину у скупштини контролише РЕМ, ко контролише РЕМ поставља УО РТВ и УО РТС, а ко поставља УО РТВ и РТС именује директоре и уреднике на РТВ и РТС.

Не знам ко су људи из новог УО РТВ, али знам ко су они у новом УО РТС. За УО РТС [пр едложени су](#) , у складу са законским захтевом, угледни стручњаци – медиолози Зоран Јевтовић и Нена Тодоровић, етичар Јован Бабић, психолог Жарко Требјешанин, новинар Слободан Ступар... Али, РЕМ је за члана УО РТС изабрао Бранка Радуна, „политичког

аналитичара“, а заправо пропагандисту СНС и Вучићевог трбухозборца.

Наравно да је смена у РТВ политичке природе и да иза ње стоји Вучић. Јер, због „[пада гледаности](#)

“, како стоји у образложењу УО, данас се на ТВ не смењују уредници информативног програма – смењују се уредници забавног или филмског програма.

Но посматрано из ширег плана, у политици се, како је то образложио Макс Вебер, не гледају мотиви већ учинци деловања. Претходна политичка смена у РТВ, 2011. године, донела је нешто бољи програм него пре. Да подсетим, тада је [смењено целокупно руководство](#) РТВ јер је

сусрет Путина и Тадића, у Дневнику РТВ у 17.00, потписан са: „

[Потврда непријатељства](#)

“. Због тога су летели с положаја: генерални директор РТВ, директор телевизије РТВ, главни уредник телевизије РТВ и главни уредник радија РТВ.

То што је неко у менаџменту РТВ или РТС смењен или постављен политички, не мора још ништа да значи. Битно је какав је програм произашао из тих смена. А какав је програм

РТВ имао након смене 2011?

[Општи је утисак](#) да је он био бољи него пре, а у неким сегментима играног или документарног програма чак и квалитетнији него програм РТС-а. С обзиром на то да слабо гледам ТВ, не знам колико је та оцена тачна. Али, хумористички серијал РТВ „Државни посао“ чини ми се не само духовитим, већ и политички (идеолошки) примерено уравнотеженим. Чак и информативни програм РТВ, нарочито после преокрета на државном нивоу из 2012. године, није ми деловао онолико неподношљиво једностран као раније.

Међутим, РТВ је за мене и даље остао, мада у мекшој форми, „медијски сервис“ атлантизма, другосрбијанства и аутономаштва. Рецимо, РТВ је био издавач и медијски промотер књиге Латинке Перовић „[Доминантна и нежељена елита](#)“. [У прилозима РТВ](#), Перовићева је чак слављена као „

[суперстар](#)

“. Шта има јавни сервис покрајине са издавањем једне књиге? Но, адорација „

[мајке Друге Србије](#)

“ од стране РТВ није случајна.

[Њен историјски ревизионизам](#)

, преко ког се деконструишу демократски и културни идентитет Србије, савршено се уклапа у дубински аутономашку матрицу РТВ.

Такође, како су у самоодбрани [реферисали напредњачки пропагандисти](#), сива еминенција РТВ, поготово по питању новоангажованих новинара, изгледа да је био наш стари знанац Динко Грухоњић. О његовом екстремном аутономаштву и о антисрпском шовинизму [ве](#)

[ћ сам писао на ФСК](#)

. На другом месту, такође сам исцрпно анализирао његов

[рад на произвођењу некаквог „војвођанског идентитета“](#)

, као суштински антисрпског. И управо је Грухоњић,

[како кажу](#)

, био главни кадровик приликом ангажовања средњег и нижег новинарског ешалона за информативне емисије РТВ – од Дневника у 17.00, до Разгледница.

Коначно, повремено прилично сива атлантистичка пропаганда на РТВ осликавала се и у прилозима њеног информативног програма. Рецимо, [у овом](#) је крајње незнатички, или просто подло, постављен знак једнакости између деснице и фашизма. Као што сам већ [писао на ФСК](#)

, у Србији што више радите за Вашингтон и Брисел, или што сте већи сецесиониста, то гласније вичете да сте „левичар“. Та стратегија криминализације националне деснице омогућава заступницима транснационалних капиталистичких структура да, без озбиљнијег отпора националних суверениста, завршавају своје послове по новим привредним и политичким колонијама широм истока Европе.

Због свега тога, о карактеру недавних смена на РТВ треба просуђивати по програму који та кућа убудуће буде правила. Нажалост, [особа која се кандидовала за новог програмског директора РТВ](#) не улива довољно поверења да ће тај програм бити политички уравнотежен и информативно коректан.

Реч је о Јакши Шћекићу о коме сам [још 2009. године писао као о екстремном атлантисти](#). Он се тада, наиме, бунио због захтева српске јавности да кабловски оператери искључују ХРТ кад год преноси Томпсонове концерте (знате оно: „Јасеновац и Градишка Стара, то је кућа Максових месара. /У Чапљини, клаоница била, пуно Срба Неретва носила“, итд.), [називајући то „цензуром“](#). Шћекић се, такође, [залагао да Војводина има засебан РЕМ](#) – као да је реч о некој другој држави, а не о Србији, као и за то да се сви запослени у РТВ најпре отпусте, а онда „[да видимо ко ће да се врати](#)“.

Не бих рекао да је Шћекић у међувремену променио своја становишта. Штавише, увек може да буде горе – поготово што ће се СНС сада трудити да докаже како ће на РТВ наставити са „агендом афирмације ЕУ“ као и „Војводине као европске регије 26 народа“. У том смислу није ми немогуће да замислим ситуацију са РТВ програмом у којој бих сутра рекао: „Динко, врати се, све ти је опрштено“.

Али, шалу на страну, сачекајмо да видимо како ће РТВ надаље изгледати. Јер, ко зна – можда нас напредњаци, коначно, бар једном пријатно изненаде?

(Фонд Стратешке Културе)

